

De jacht is geopend voor deze jager, chef-kok en... jachtsaboteur

In een [artikel](#) uit kw.be zijn drie personen aan het woord die op hun manier de opening van het jachtseizoen ervaren.

Naast een jaagster en chef-kok is ook een jachtsaboteur aan het woord.

Alexandra, de jager: “Zorgen dat dieren niet lijden”

Alexandra Lessens. © Tom Brinckman

Alexandra Lessens (26) kreeg de jachtmicrobe te pakken van haar broer en stiefvader. De Middelkerkse – die nu in Oostkamp woont – beoefent haar hobby vooral in Meetkerke bij Zuienkerke. “Ik haalde vorig jaar mijn jachtverlof. Ons land heeft een van de strengste examens van heel Europa. Er is een heel brede kennis over fauna, flora maar vooral ook veel wetgeving mee gemeoid. Ik ga ongeveer acht keer per jaar jagen in Meetkerke. Daarnaast probeer ik één keer per jaar naar het buitenland te gaan. Mijn vriend en ik zijn echte natuurmensen, zo gingen we deze week nog een week naar Schotland om te vissen en te jagen.”

“Er bestaan soms wat misverstanden over waar we precies voor staan. Wij ijveren – net als natuurinstanties zoals Natuurpunt – voor het behoud van populaties en verbetering van de biotoop met uitbreiding van de biodiversiteit tot gevolg. Jagen doe ik met een kaliber 20. Een lichter kaliber met toch voldoende kracht om een dier niet te doen lijden en op het schot te doden. Het gebeurt trouwens ook vaak dat we dieren in nood helpen.”

Alexandra is niet alleen fan van het jagen op zich, maar ook van het vlees van wild. “Mijn vriend is een hele goeie kok. Een bosduifje op de barbecue steekt er voor mij bovenuit”, aldus de ingenieur bij Stora Enso.

Jonathan, de chef-kok: “Jagen met respect voor het wild”

Jonathan Devogel. © JOKE COUVREUR

Het wildseizoen is voor veel chefs een inspiratiebron. Dat is ook het geval voor Jonathan Devogel (36), chef-kok bij Restaurant Klei op de Grote Markt in Ieper. “Lokale verankering en seizoensgebonden producten zijn twee belangrijke elementen in onze keuken. Momenteel serveren we al onze eerste wildgerechten met wilde eend. Ook fazant, haas en everzwijn zullen de komende maanden nog op de kaart verschijnen.”

“Voor mij is het belangrijk om met binnenlands wild en respect voor het product te werken. Mijn favoriet wildgerecht? Ongetwijfeld de hazerug. Heel expliciet van smaak, zeg maar de typische wildsmaak. Doe er nog wat kweeper en rodewijnjus bij en het water komt in de mond”, aldus Jonathan, die ook wel interesse heeft voor jachtstiel. “Vroeger ging ik mee met mijn grootvader om het wild op te jagen. Voor mij is het belangrijk dat het jagen gebeurt met respect voor het dier.”

Joffrey, de jachtsaboteur: “Wij protesteren tegen de plezierjacht”

Joffrey Legon. © Luc Cassiman

Het jachtseizoen is niet voor iedereen iets om naar uit te kijken. Joffrey Legon (30) woont in de Westhoek en is bij dierenrechtenorganisatie Animal Rights coördinator van de campagne Ban de Jacht. “Elk dier is een individu met recht op leven en welzijn”, zegt Joffrey. “Een heel groot deel van de jacht is voor het plezier en dat stoot me tegen de borst.”

Een van de speerpunten van de campagne zijn de hunt saboteurs. “Hierbij gaan we vreedzaam demonstreren tegen de jacht en proberen we de dieren op een legale manier te redden. Vanaf 15 oktober begint de plezierjacht op onder meer hazen, fazanten en vossen. Op die dag plannen we een demonstratie in Gent. We willen de samenleving met verzameld beeldmateriaal sensibiliseren dat het jachtspreekje helemaal niet zo romantisch is zoals voorgesteld wordt.”

Animal Rights verzet zich ook tegen de jacht op dieren die op de zogenaamde rode lijst staan. “Deze dieren doen het niet goed en kunnen met uitsterven bedreigd geraken. In plaats van er alles aan te doen om deze te redden en hun populatie op te krikken, wordt er nog steeds op hen gejaagd. Het gaat hier over konijnen, hazen en patrijzen. In Nederland is de plezierjacht op konijnen in het hele land en op hazen in enkele provincies verboden. Wij gaan minister Demir nu ook aansporen om zulke acties te ondernemen.”

Tot slot wil Joffrey nog een boodschap meegeven aan de jagers. “Wij zijn er niet om de jagers te ambeteren, maar wel om de dieren te redden.”

Hierop reageerde jager en student Briek Vancompennolle met terechte opmerkingen over het interview met de jachtsaboteur:

Geachte heer, mevrouw

Met veel aandacht heb ik het artikel in uw krant over de opening van de jacht gelezen. Het is inderdaad zo dat op 15/10 de jacht op heel wat kleinwildsoorten aanvangt en hierover communiceren in de regionale krant is dan ook meer dan normaal.

Het aan het woord laten van zowel jager als chef-kok is een constructieve insteek. Het interviewen van een vrouwelijke jager is bovendien ook een mooi signaal voor de vele vrouwen en jongeren die zich de afgelopen jaren in steeds grotere getale inschrijven voor het Vlaams jachtexamen.

Toch had ik enkele bedenkingen bij het stuk over de heer Legon, die zichzelf de titel van jachtsaboteur toedicht. Uiteraard heb ik begrip voor de nobele intenties van dit heerschap, alsook het feit dat vanuit journalistiek oogpunt het maar eerlijk is om alle kanten van het verhaal toe te lichten. Toch zijn er enkele feitelijke onjuistheden die worden neergepend in het stuk van de heer Legon. Het lijkt mij belangrijk via deze weg de abusievelijke elementen aan te duiden.

Primo is het hanteren van de term “plezierjacht” een vertoning van het klakkeloos overnemen van het jargon dat binnen deze anti-jachtkringen circuleert. De enige plezierjacht die bestaat is een boot of schip waarmee voor vermaak mee wordt gevaren.

Secundo dient aangehaald te worden dat “jachtsaboteurs” op illegale wijze een legitieme activiteit trachten te verstoren. Het bedreigen van jagers, hen filmen zonder toestemming of achting op de privacywetgeving, het betreden van privégronden etc. Het zijn maar enkele van de overtredingen waaraan dit volk zich schuldig maakt. Steevast dient de politie ter plaatse te komen bij de acties van deze mensen. Vaak worden er dan ook pv’ s opgemaakt over verstoring van de openbare orde. Ik vind het dus jammer dat uw krant deze mensen zomaar aan het woord laat, zonder enige kritische voetnoot of bijschrift.

Tertio, de (bijzondere) jacht op vos is reeds langere tijd open. Bovendien is deze vorm van jacht hét ultieme voorbeeld van beheerjacht. In akkervogelgebieden die door de overheid als “patrijzengebied” worden bestempeld, gebeurt het beheren van de vos in samenspraak met overheid en natuurverenigingen.

Tot slot wordt de rode lijst aangehaald, waar zogenaamd konijn en haas opstaan. Het klopt dat deze dieren vermeld staan op deze lijst, doch niet onder “bedreigd”, “kwetsbaar” of “in gevaar”. Dit is toch een belangrijke nuance. Tot op heden staan beide soorten in Vlaanderen

dus niet gecategoriseerd als “in gevaar”. Dit mag misschien in Nederland het geval zijn, maar toch zou het de heer Legon sieren intellectueel eerlijk te blijven in dit debat. Het is het vermelden waard dat vooral de haas het in West-Vlaanderen nog steeds zeer goed doet. Afgelopen week heb ik in een uur tijd 40 exemplaren mogen zien tijdens een wandeling op de jacht.

Graag had ik dus via dit schrijven het gevaarlijk-illegale karakter van de jachtsaboteurs, alsook enkele onjuistheden die in uw krant werden overgenomen, aangekaart.

Ik sta steeds beschikbaar om mijn standpunt toe te lichten. Mijn reactie schrijf ik in eigen naam.

Ik dank u voor uw tijd en wens u een goed weekend toe.

Met vriendelijke groeten
Briek Vancompennolle
Gepassioneerd natuurliefhebber en jager.